

6. Mely buzgó, Uram, a te szerelmed,
 Ki miérettünk magad megáldoztad,
 A halált, Sátánt, poklot megrontottad,
 Most is fenntartván hű segedelmed.

szöveg: J. Franck, 1653 | fordítás: Révészné Váró M.
 dallam: J. Crüger, 1653

449

1. Jé - zus, vi - gas - sá - gom! Es - de - kel - ve
 A te je - len - lé - ted Meg - vi - dá - mít,
 vá - rom Ál - dó sza - va - dat!
 él - tet, Bá - tor szí - vet ad.
 Légy ve - lem, ó, min - de - nem! Ná - lad nél - kül
 nem is é - lek: Te vagy ö - rök é - let!

2. Jézus, menedékem! / Hű oltalmam nékem / Te vagy egyedül!
 Lelkem a viharból, / Bűnből, minden bajból / Hozzád menekül.
 Bár a föld mind romba dőlt, / S ha a pokol hada hány tört:
 Jézus maga áll őrt!
3. Jézus, üdvösségem! / Te vagy földön-égen / Örök örömem!
 Kik szeretjük Istent, / Zengjünk neki itt lent / S otthon: odafenn!
 Lelkem esd, hogy Te vezesd! / S hazahívó szavad várom,
 Jézus, vigasságom!